

wierze zgodnie z metodą pomiaru stosowaną przez państwo członkowskie przy aktywowaniu uprawnień do płatności na podstawie art. 34 owego rozporządzenia, która została później odrzucona przez Komisję?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 7 marca 2013 r. — HaTeFo GmbH przeciwko Finanzamt Haldensleben

(Sprawa C-110/13)

(2013/C 147/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HaTeFo GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Haldensleben

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Jakie wymogi należy postawić wobec przyjęcia wspólnego działania w rozumieniu art. 3 ust. 3 akapit czwarty załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (¹) (zalecenie w sprawie MŚP): czy wystarczy w tym względzie już jakkolwiek współpraca w zakresie działalności przedsiębiorstw pomiędzy osobami fizycznymi z dwóch przedsiębiorstw, która przebiega bez sporów ani występujących bieżąco przeciwnych interesów, czy konieczne są wyraźnie uzgodnione praktyki tych osób?
- b) W wypadku gdy konieczne są uzgodnione praktyki: czy wynikają one już z samej faktycznej współpracy?
- 2) Czy, w braku zobowiązania do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, w kwestii tego, czy przedsiębiorstwo jest powiązane z innym przedsiębiorstwem poprzez osobę albo wspólnie działającą grupę osób fizycznych, należy uwzględnić ogólne okoliczności gospodarcze poza wymienionymi w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy załącznika do zalecenia w sprawie MŚP „powiązania”, w odnie-

sieniu do takich aspektów jak relacje własnościowe — w niniejszej sprawie w szczególności przynależność udziałowca do rodziny, struktura udziałów i integracja gospodarcza — w szczególności także tożsamość osób zarządzających — zainteresowanych przedsiębiorstw?

- 3) W wypadku gdy także zgodnie z zaleceniem w sprawie MŚP możliwe jest uwzględnienie ogólnych okoliczności gospodarczych wychodzących poza kwestie formalne: czy wymagany jest zamiar albo przynajmniej ryzyko obejścia definicji wynikającej z zalecenia w sprawie MŚP?

(¹) Dz.U. L 124, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) w dniu 11 marca 2013 r. — Theodora Hendrika Bouman przeciwko Rijksdienst voor Pensioenen

(Sprawa C-114/13)

(2013/C 147/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Theodora Hendrika Bouman

Strona pozwana: Rijksdienst voor Pensioenen

Pytanie prejudycjalne

Czy część wypłacanego niderlandzkiemu rezydentowi na podstawie ustawy AOW świadczenia opierającego się na okresie ubezpieczenia, w którym ten niderlandzki rezydent może na zwykły wniosek zrezygnować z podlegania pod niderlandzki system oraz tym samym pod obowiązek płacenia składki na ten system i faktycznie uczynił to w określonym czasie, należy rozumieć jako świadczenie przyznane na podstawie ubezpieczenia fakultatywnego kontynuowanego w rozumieniu art. 46a ust. 3 lit. c) rozporządzenia nr 1408/71, tak że przy

zastosowaniu przepisu antykumulacyjnego art. 52 § 1 pkt 1 belgijskiego dekretu królewskiego z dnia 21 grudnia 1967 r. w sprawie wprowadzenia przepisów ogólnych dotyczących emerytur i rent rodzinnych dla pracowników nie może ono podlegać uwzględnieniu?

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2012 r. w sprawie T-103/08 Versalis SpA, wcześniej Polimeri Europa SpA i Eni SpA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 marca 2013 r. przez Versalis SpA i Eni SpA

(Sprawa C-123/13 P)

(2013/C 147/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Versalis SpA, Eni SpA (przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa, G.M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante i V. Laroccia)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie w całości albo w części wyroku wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w dniu 13 grudnia 2012 r. w części, w jakiej Sąd oddalił wspólną skargę wniesioną przez spółki Versalis i Eni i w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 grudnia 2007 r. z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.629 — Kauczuk chloroprenowy);
 - uchylenie grzywny nałożonej w decyzji na spółki Versalis i Eni albo przynajmniej obniżenie jej kwoty.

Tytułem żądania ewentualnego,

- uchylenie w całości albo w części wyroku, w zakresie, w jakim Sąd oddalił w nim skargę spółek Versalis i Eni w sprawie T-103/08 oraz przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego jej rozpoznania co do istoty w świetle wskazówek dostarczonych przez Trybunał.
- Obciążenie Komisji wydatkami, kosztami oraz wynagrodzeniami dotyczącymi niniejszego postępowania oraz w sprawie T-103/08 przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie ich odwołania od wyroku Sądu spółki Versalis i Eni podnoszą w pierwszej kolejności, że Sąd z naruszeniem art. 101 TFUE odszedł od europejskiego orzecznictwa mającego znaczenie w celu przypisania spółce dominującej, Eni, naruszenia rzekomo popełnionego przez spółki zależne w sektorze kauczuku chloroprenowego a w szczególności naruszył obowiązki analizy i uzasadnienia mające znaczenie w ramach oceny dowodów przedstawionych w celu obalenia domniemania wywierania rzeczywistego decydującego wpływu, naruszając również podstawowe zasady legalności i osobistej odpowiedzialności w dziedzinie karteli, domniemania niewinności i prawo do obrony oraz zasadę ograniczonej odpowiedzialności spółek.

W drugiej kolejności Sąd błędnie zastosował europejskie orzecznictwo mające znaczenie w celu przypisania spółce Versalis naruszenia popełnionego przez spółkę Syndial S.p.A. i uzasadnił w niewystarczający sposób oddalenie podniesionych przez nie w postępowaniu w pierwszej instancji zarzutów.

W ramach trzeciego zarzutu odwołania wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd zastosował w błędny i wewnętrznie niespójny sposób wynikającą z orzecznictwa zasadę w zakresie wyraźnego zdystansowania się przez kartel i naruszył zasadę *in dubio pro reo*, przyjmując, iż spółka EniChem S.p.A. uczestniczyła w spotkaniu w dniach 12-13 maja 1993 r. we Florencji i że spotkania mające miejsce w 2002 r., w których uczestniczyła spółka Versalis, miały charakter antykonkurencyjny. Sąd dokonał zatem błędnej oceny oraz nie dokonał merytorycznej kontroli sądowej, przyjmując, że strony te uczestniczyły w kartelu przez cały czas jego trwania (to jest od maja 1993 r. do maja 2002 r.).

Ponadto Sąd naruszył prawo Unii Europejskiej, pomijając poważne błędy popełnione przez Komisję w określaniu kwoty podstawowej grzywny w rozumieniu wytycznych przy ustalaniu grzywien.

Sąd naruszył również prawo Unii Europejskiej, utrzymując częściowo w mocy zastosowanie do spółki Versalis okoliczności obciążającej polegającej na powrocie do naruszenia i poza tym nie uzasadnił w wystarczający sposób własnego ustalenia w tej kwestii; ewentualnie Sąd błędnie ustalił procentową obniżkę podwyższenia grzywny i utrzymał odpowiedzialność solidarną spółki Eni za zapłatę również w części związanej z powrotem do naruszenia.

Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd zastosował następnie w sposób oczywiście błędny art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ przy określaniu maksymalnej kwoty grzywny i popełnił błąd, nie dokonując w pełnym zakresie sądowej kontroli w przedmiocie zastosowania komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji przez Komisję. Sąd nie wskazał również, że Komisja naruszyła zasady słuszności, równości traktowania i